

CUVÂNT LA SFÂNTUL MARE PROROC ILIE

(20 IULIE)

Seceta nemiloasă care bântuie unele părți ale Țării ne duce cu mintea la seceta grozavă cu care a pedepsit lumea cu nouă sute de ani înainte de Hristos marele prooroc Ilie, pe care îl prăznuim astăzi. Proorocul Ilie văzând necredința și îndărătnicia iudeilor, a cerut lui Dumnezeu voie ca să-i pedepsească. „Dă-mi-i pe mâna mea, Doamne”, a zis el, „și mă jur Ție să nu dai ploaie decât când voi socoti eu că i-ai pedepsit destul!” Și nu a plouat trei ani și jumătate.

Nu are oare și astăzi proorocul pricină să încuie cerul și să ne pedepsească cu secetă ca și atunci pe necredincioșii iudei? Ba are, încă și mai multă. Pentru că dacă atunci, în Legea Vechiului Testament, așa de urâtă lui Dumnezeu era închinarea la idoli, cu atât mai mult îi este acum în legea darului, când Hristos Dumnezeu ne-a descoperit lămurit tot adevărul! Dar, va zice cineva, astăzi mai sunt oare închinători de idoli? O să vă încredințez de aceasta cu o singură pildă. Astăzi, când Biserica ne cheamă să prăznuim pe marele prooroc Ilie, când județul nostru îl prăznuiește în chip deosebit ca pe un patron și ocrotitor al acestei părți de țară, ce fac creștinii noștri? În loc să-i aducă cu multă râvnă cinste și slavă, ca ocrotitorului lor, au lăsat bisericile goale, încât, spre rușinea noastră, am auzit că unii preoți nici Liturghie nu săvârșesc la biserica satului, și au plecat la bălci, la iarmaroc ca să aducă jertfă idolilor, să petreacă cu beții și cântece, cu scamatorii și desfrânări, așa cum făceau păgânii în vremea lui Ilie, când aduceau jertfe idolilor, lui Baal și Astartei.

Ci noi, pe care bucuria prăznirii ne-a adunat aici în Casa Domnului, să ne bucurăm și să ne desfătăm duhovnicește întru pomenirea marelui prooroc Ilie, pe care Biserica îl numește înger în trup, temelul proorocilor și al doilea mergător înainte.

Citim în Sfânta Scriptură a Vechiului Testament că Dumnezeu adesea a ales prooroci – bărbați plini de râvnă pentru slujirea Lui –, ca să mustre păgânătatea și greșelile poporului și să-i vestească pedeapsa pentru păcatele săvârșite și să-l îndemne să părăsească rătăcirea și să se întoarcă la calea cea dreaptă. Cunoaștem astfel mulți și mari prooroci, dar pe toți îi întrece marele Ilie, prin viața sa îngerească și râvna cu care a slujit Domnului și a muștrat păcatul.

Ca să poată sluji și mai deplin lui Dumnezeu, proorocul a dus viață singuratică, pustnicească, în peșterile munților, în nevoință și în rugăciune. Când regele Ahab și regina Izabela și poporul s-a abătut de la adevăratul Dumnezeu la închinarea de idoli, el i-a muștrat cu mare asprime: „Până când veți șchiopăta de amândouă picioarele?” Apoi a ucis pe cei 450 de popi ai idolilor și i-a pedepsit cu secetă grozavă timp de trei ani și jumătate. Retras în pustia Iordanului, la pârâul Horat, proorocul a fost hrănit cu rânduială dumnezeiască de un corb; iar la muntele Horeb, s-a învrednicit să vadă slava lui Dumnezeu, iar la urmă a fost răpit în car de foc cu trupul spre cer. Deși om și cu trup pământesc, Ilie a trăit viață îngerească, ca un fără de trup, slujind lui Dumnezeu cu râvna cu care numai îngerii slujesc. De aceea a și fost răpit la cer cu trupul, ca să fie împreună cu îngerii, cu care s-a asemănat încă pe pământ fiind și de aceea Biserica îl laudă zicând: „Bucură-te, Ilie, cel ce ai fost înger în trup!”

Dar trupul și sângele nu pot moșteni Împărăția Cerurilor, fiindcă sunt stricăcioase și muritoare.

De aceea și proorocul Ilie, care s-a suit la cer cu trupul, fără a trece prin moarte, trebuie să vină iarăși pe pământ, ca să plătească obștescul tribut al morții. De aceea, când Mântuitorul a întrebat pe ucenici: „Cine-mi zic oamenii că sunt?” Apostolii au răspuns: „Unii zic că Ilie sau unul din prooroci.”

Tradiția creștină a fost totdeauna credincioasă Sfântului Ioan Evanghelistul, care spune în Apocalipsă că venirea cea din urmă a Domnului va fi precedată de propovăduirea proorocilor Ilie și Enoh. Două sunt venirile Domnului Hristos la oameni și înaintea amândouă sunt rânduiți înainte vestitori, mari prooroci: Sfântul Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul, care a vestit întruparea cea smerită a Domnului din Preacurata Fecioară Maria și Proorocul Ilie, care va vesti cea de-a doua venire, venirea cea cu slavă dinaintea înfricoșatei Judecăți a lui Hristos. De aceea și Sfânta Biserică îl numește: Ilie slăvitul, al doilea mergător înainte al venirii lui Hristos!"

Ne minunăm de darurile cele mari de care s-a învrednicit marele Ilie, dar ne minunăm și de viața sa îngerească și plină de râvnă pentru slava lui Dumnezeu, pe care le găsim pe larg spuse în Cărțile Regilor (a III-a și a IV-a) din Vechiul Testament. Iar când ne uităm la viața noastră, vedem cât de mult ni se potrivește și nouă mustrarea sa: „până când veți șchiopăta de amândouă picioarele?” Dacă Hristos este Dumnezeu, de ce nu împliniți poruncile Lui? „De ce ziceți Doamne, Doamne și poruncile Mele nu le faceți?”, ne mustră Însuși Domnul. Căci dacă nu ne închinăm la idoli ca păgânii din vremea lui Ilie, avem și noi idolii noștri, nu făcuți din piatră sau de metal, dar mai răi decât aceia. Oare când ne grijim numai de trup și pentru dânsul călcăm rânduielile Bisericii, n-am făcut un idol din trup? Oare când trăim în certuri, vrajbă și ură, aceasta nu este închinare de idoli? Și când suntem iubitori de materie, nemilostivi, desfrânați, nu suntem închinători de idoli? Cu adevărat aceștia sunt idolii noștri: grija numai de trup, patimile trupesti, ambițiile, ura și toate păcatele pe care le facem și ne cheltuim în ele ostenele noastre.

Ca să ne putem însă urca la cer, trebuie să ne uităm la viața marelui Prooroc Ilie. Să ne aprindem de râvnă pentru slujirea lui Dumnezeu; să dărâmăm toți idolii păcatelor și să ucidem pe toți preoții lui Baal, adică toate pornirile păcătoase din sufletul nostru și apoi să ne urcăm în căruța cea de foc a faptelor celor bune cu care s-a împodobit și Ilie: curăția, înfrâ-

narea, dragoste de Dumnezeu și de aproapele și rugăciune ne-
încetată. Acestea să ne învățăm din pilda prăznuirii de azi a
sfântului și marelui Prooroc Ilie și cinstindu-l cu cântări de
laude să-l rugăm să reverse și asupra noastră din bogăția daruri-
lor sale. Căci precum spune troparul sărbătorii: „Ilie slăvitul,
cel ce a trimis din cer lui Elisei dar, boalele gonește și izvorăște
tămăduiri tuturor celor ce-l iubesc pe dânsul.” De care și noi să
ne învrednicim cu rugăciunile și ajutorul marelui Prooroc.
Amin.